Süre Dışı Primli Pay Satışı

MAHKEME	KARAR TARİHİ	SONUÇ
Yargıtay 11. Hukuk Dairesi	22.12.2022	Kısmen Bozma

ESAS NO	KARAR NO	İLGİLİ HÜKÜMLER
2021/7309	2022/9349	818 s. BK 60/1, 818 s. BK 60/2, 765 s. TCK 102/4, 765 s. TCK 104/2, 6101 s.K. 5/1

ÖZET

Talep formuyla 20.000 DM ödeyen tasarruf sahibine, sirküler süresi dışında primli pay satıldığı için fazla bedelin iadesine hükmedildi. Şirketin zamanaşımı itirazı usuli kazanılmış hak nedeniyle reddedildi; yönetici için 7,5 yıllık ceza zamanaşımı dolduğundan hüküm bozuldu.

Bu kararın özeti ve değerlendirmesi
savun.av.tr/sure-disi-primli-pay-satisi-zamanasimi-2022-9349/ →

Karar metni

Yargıtay Karar Arama sisteminde yayımlandığı hâliyle, değiştirilmeden aktarılmıştır. Taraf adları kaynakta anonimdir.

11. Hukuk Dairesi 2021/7309 E. , 2022/9349 K.

"İçtihat Metni"

MAHKEMESİ :ASLİYE HUKUK MAHKEMESİ

Taraflar arasında görülen davada Yozgat 2. Asliye Hukuk Mahkemesince bozmaya uyularak verilen 25.03.2021 tarih ve 2020/342 E. - 2021/189 K. sayılı kararın duruşmalı olarak Yargıtayca incelenmesi davalılar vekili tarafından istenmiş ve temyiz dilekçesinin süresi içinde verildiği anlaşılmış olmakla, dava konusu meblağ 44.020.- TL'nin altında bulunduğundan 6100 sayılı Kanun'un geçici 3/2. maddesi delaletiyle uygulanması gereken HUMK 3156 sayılı Kanunla değişik 438. maddesi gereğince duruşma isteğinin reddiyle incelemenin dosya üzerinde yapılmasına karar verildikten sonra dava dosyası için Tetkik Hakimi Dr. ... tarafından düzenlenen rapor dinlendikten ve yine dosya içerisindeki dilekçeler, duruşma tutanakları ve tüm belgeler okunup, incelendikten sonra işin gereği görüşülüp, düşünüldü:

Davacı vekili, müvekkilin davalılara "...hisse senedi talep formu " yazılı bir belge karşılığında 20.000,00 DM yatırdığını, müvekkiline parasını her istediği anda alabileceği ve yüksek oranda faiz garantisinin verildiğini, ancak herhangi bir faiz ve para ödemesi yapılmadığını, yapılan işlemin mevzuat hükümlerine aykırı olduğunu, davalıların taahhütlerini yerine getirmeyerek sebepsiz

zenginleştiğini iddia ederek şimdilik 18.010,77 TL'nin davalılardan tahsiline, davalı şirketle kurulmuş geçerli bir ortaklık ilişkisinin bulunmadığının tespitine ve ilgili mevzuata aykırı şekilde kurulan yatırım ilişkisinin hükümsüzlüğüne karar verilmesini talep ve dava etmiştir.

Davalılar vekili, davanın reddini savunmuştur.

Mahkemece, bozma ilamına uyularak yapılan yargılama sonucunda, davalı şirketin 14.12.1998 tarihinde yapılan genel kurulunda sermaye artırımında rüçhan hakkı kullanımında primli hisse çıkarılması yönünde karar verildiği, yönetim kurulunun da bu karara dayanarak izahname çıkarıp sirküler yayınladığı, yayınlanan sirkülerde ise talepleri süreyle sınırlı tuttuğu, sirkülerde ilan edilen süre dışına çıkılarak talep alındığı, şirket ana sözleşmesinde yönetim kuruluna her an primli hisse senedi çıkarabilmesi için belirsiz süreli bir yetki verilmediği, yönetim kurulunun genel kurulun verdiği yetkiyi kullandığı, sirkülerde ilan edilen sürenin dışında yeniden primli hisse satışı için genel kurulca yeniden yetkilendirme yapılması gerektiği, yeniden yetkilendirilmenin söz konusu olmadığı, bu durumda davacıya satılan payların nominal bedelden satılması gerektiği halde buna uyulmadığı ve davacıdan fazla alınan bedelin iadesi gerektiği, davacının dava dilekçesinde yabancı para alacağının TL karşılığının faiziyle birlikte tahsilini istediği, bilirkişi heyetinin esas raporunda eksiklik bulunduğu, daha sonra dosyaya sunulan 05.02.2014 havale tarihli ek bilirkişi heyeti raporunun dosya kapsamına, usul ve yasaya uygun düştüğü, taleple bağlı kalındığı, davalı şirketin bozma ilamında belirtilen kanun kapsamında kalmadığı gerekçesiyle davanın kısmen kabulüne, davacı ile davalı arasında geçerli surette kurulmuş bir ortaklığın bulunmadığının tespitine, kurulan yatırım ilişkisinin hükümsüzlüğüne, 18.010,77 TL'nin dava tarihinden itibaren kanuni faizi ile birlikte davalılardan müştereken ve müteselsilen tahsili ile davacıya verilmesine, fazlaya dair talebin reddine karar verilmiştir.

Karar, davalılar vekilince temyiz edilmiştir.
1) Dosyadaki yazılara, mahkemece uyulan bozma kararı gereğince hüküm verilmiş olmasına, delillerin takdirinde bir isabetsizlik bulunmamasına ve özellikle davalı Yimpaş Yozgat İhtiyaç Mad. Paz. ve Tic. A.Ş. bakımından zamanaşımı yönünden davacı yararına usuli kazanılmış hak oluşmasına (Mahkemece 27.03.2014 tarihinde verilen karara karşı temyiz dilekçesi sunan davalı şirket vekilinin sunduğu temyiz dilekçesinde zamanaşımı hususunun temyiz nedeni yapılmamış olması nedeniyle) göre davalılar vekilinin davalı Yimpaş Yozgat İhtiyaç Mad. Paz. ve Tic. A.Ş. bakımından zamanaşımına yönelik temyiz itirazının reddi gerekir.

2) Dosyadaki yazılara, mahkemece uyulan bozma kararı gereğince hüküm verilmiş olmasına ve delillerin takdirinde bir isabetsizlik bulunmamasına göre, davalılar vekilinin davalı Yimpaş Yozgat İhtiyaç Mad. Paz. ve Tic. A.Ş. hakkında 7194 sayılı Yasa hükümlerinin uygulanması gerektiğine yönelik temyiz itirazının reddi gerekir.

3) Dava, geçerli şekilde ortaklık ilişkisi kurulmadığının tespiti, hukuka aykırı şekilde kurulan yatırım ilişkisinin hükümsüzlüğü ve davalılar tarafından tahsil edilen paranın istirdatı istemine ilişkindir.

Yargıtay İçtihadı Birleştirme Hukuk Genel Kurulu'nun 22/04/2022 tarihli ve 2021/7 Esas, 2022/2 Karar sayılı kararı ile, neticeten mudilerin off shore alacaklarının tahsiline yönelik açtıkları davalarda zamanaşımının başlangıcının tespitinde off shore hesabına aktarma tarihinin esas alınması

gerektiğine karar verilmiştir. İçtihadı Birleştirme Kararları konularıyla sınırlı, gerekçeleri ile açıklayıcı, aydınlatıcı, yol gösterici, sonuçlarıyla bağlayıcı soyut kararlardır. Bu itibarla, off shore alacakların tahsiline ilişkin davalar bakımından verilen işbu içtihadı birleştirme kararının gerekçesi, somut uyuşmazlık bakımından da açıklayıcı ve yol gösterici mahiyette olup, zamanaşımı hususunun bu bakış açısı ile değerlendirilmesi elzemdir.

Bir hakkın belli bir süre içinde ileri sürülememesi sebebiyle dava yoluyla elde edilebilme imkanının kalmaması veya kanunda öngörülen sürenin geçmesi sonucu bir hakkın kullanılmasının mümkün olmaması zamanaşımı kurumunu ifade etmektedir (doktrindeki bir esere atıf). Zamanaşımı, borçluya borcunu ödememe imkanını veren, ayrıca alacaklıyı alacağını zamanında istemeye teşvik eden bir kurumdur. Başka bir deyişle zamanaşımı kurumu, hukuki güvenlik ilkesinin bir sonucu olarak alacaklıyı, alacağını zamanında ileri sürmeye zorlamaktadır. Zira alacaklının alacağını kanunda öngörülen süre içerisinde ileri sürmeyip hareketsiz kalması, alacağın tahsili için ciddi bir iradeye sahip olunmadığı hususunda borçluda bir güven uyandırır.

Zamanaşımı bir maddi hukuk kurumu olmadığından borcu sona erdiren değil; var olan bir hakkın talep edilmesini engelleyen bir savunma aracıdır. Bu niteliği itibari ile de zamanaşımı alacağın varlığını değil, talep edilebilirliğini ortadan kaldırır. Başka bir deyişle kanunun öngördüğü zamanaşımı süresinin dolması, hakkın varlığını sona erdirmemekte fakat dava yoluyla hakkın ileri sürülmesi durumunda borçlunun bir karşı hakka (defi hakkına) dayanarak ileri sürülen hakkı sürekli olarak engellemesi söz konusu olmaktadır. Borçlu, zamanaşımı defini ileri sürerek alacak hakkının zamanaşımına uğradığı için edimi ifa etmek zorunda olmadığım ifade etmektedir. Bununla birlikte eğer davalı zamanaşımı defini ileri sürmezse; hakim bu durumu re'sen nazara alamayacak ve şartlar mevcutsa alacağa hükmedebilecektir. Ancak zamanaşımı defini ileri süren tarafın bu hakkını dürüstlük kuralına aykırı olacak şekilde kullanmaması gerekir. Aksi halde hakkın kötüye kullanılması söz konusu olur. Başka bir deyişle borçlunun zamanaşımı defini ileri sürmesi dürüstlük kuralına aykırı olmadığı sürece hakkın kötüye kullanılması yasağı gündeme gelmez (doktrindeki bir esere atıf).

Zamanaşımı süreleri genel olarak yalnızca alacak hakları için öngörülmüş olup bu haklarının zamanaşımı sürelerine tabi tutulmasının çeşitli nedenleri bulunmaktadır. Özellikle uzun yıllar boyunca talep edilmemiş olan alacak hakkının ya elde edilmiş ya da ifa dışındaki bir nedenle sona ermiş olması; uzun yıllar boyu ifanın kanıtı olan belgeleri saklamasının borçludan beklenemeyecek olması; ifa talebiyle karşılaşan borçlunun borcunu ifa etmiş olsa bile ifayı ispat etmesinin neredeyse olanaksız olması ve bu durumda borçlunun hukuken korunmasının gerekmesi; hukuk düzeninin istikrar kazanmış durum ve ilişkilere dokunmak istememesi; hukuki güvenlik ilkesi ve geçmişte kalan olaylardan dolayı uyuşmazlığın sürdürülmesinde kamu yararı bulunmaması bu nedenler arasında yer almaktadır (doktrindeki bir esere atıf)

818 sayılı BK, l l.01.2011 tarihinde kabul edilen 6098 sayılı TBK'nın 647. maddesi ile yürürlükten kaldırılmış; 6098 sayılı TBK ise 01.07.2012 tarihinde yürürlüğe girmiştir. 6101 sayılı Türk Borçlar Kanununun Yürürlüğü ve Uygulama Şekli Hakkında Kanun'un 5/1. maddesi; "Türk Borçlar Kanununun yürürlüğe girmesinden önce işlemeye başlamış bulunan hak düşürücü süreler ile zamanaşımı süreleri, eski kanım hükümlerine tabi olmaya devam eder. Ancak, bu sürelerin henüz

dolmamış kısmı, Türk Borçlar Kanununda öngörülen süreden uzun ise, yürürlüğünden haşlayarak Türk Borçlar Kanununda öngörülen sürenin geçmesiyle, hak düşürücü süre veya zamanaşımı süresi dolmuş olur" hükmünü haizdir. Buna göre, 818 sayılı BK hükümlerinin uygulanması gerekmektedir. Haksız fiilden doğan tazminat davasının tabi olduğu zamanaşımı süreleri ve başlangıçları 818 sayılı BK'nın 60. maddesinde genel zamanaşımı hükümlerinden ayrı olarak düzenlenmiştir. Zamanaşımı sürelerinin ve başlangıçlarının düzenlendiği 818 sayılı BK'nın 60. maddesinin ilk iki fıkrası;

"Zarar ve ziyan yahut manevi zarar namiyle nakdi bir meblağ tediyesine müteallik dava, mutazam olan tarafın zarara ve failine ıttıla tarihinden itibaren bir sene ve her halde zararı müstelzim fiilin vukuundan itibaren on sene mürurundan sonra istima olunmaz.

Şu kadar ki zarar ve ziyan davası, ceza kanunları mucibince müddeti daha uzun müruru zamana tabi cezayı müstelzim bir fiilden neşet etmiş olursa şahsi davaya da o müruru zaman tatbik olunur. "şeklinde düzenleme içermektedir.

Görüldüğü üzere 818 sayılı BK'nın 60. maddesinde haksız fiillerle ilgili olarak üç farklı zamanaşımı süresi öngörülmüştür. Bunlardan ilki zarar görenin zararı ve faili (sorumlu kişiyi) öğrendiği tarihten itibaren işlemeye başlayan bir yıllık zamanaşımı süresidir. Bir yıllık sürenin işlemeye başlaması açısından "öğrenme" ölçütü esas alınmış; bu ölçüt hem zarar hem de fail açısından aranmıştır. Bu nedenle bir yıllık zamanaşımı süresi, bu iki hususdan hangisi daha sonra öğrenilmişse o hususun öğrenilme tarihinden itibaren işlemeye başlar. Başka bir deyişle bu iki hususun birlikte gerçekleşmesi gerekmekte olup sadece birinin öğrenilmesi zamanaşımı süresinin işlemeye başlaması için yeterli olmamaktadır. Bir yıllık zamanaşımı sürenin başlangıcı öğrenme gibi sübjektif bir ölçüte bağlı olduğundan, bu süre öğreti ve uygulamada "nispi zamanaşımı süresi" olarak adlandırılmaktadır.

Öte yandan bir yıllık sürenin başlaması bakımından zararın öğrenilmiş sayılması için zararın varlığını, niteliğini ve temel unsurlarını belirleyecek bilgilerin dava açacak derecede öğrenilmiş olması yeterlidir.

818 sayılı BK'nın 60. maddesi ile öngörülen zamanaşımı sürelerinden ikincisi ise bir yıllık nispi zamanaşımı süresini, herhalde zarar verici fiilin gerçekleştiği (vuku bulduğu) tarihten itibaren on yıl ile sınırlandıran on yıllık zamanaşımı süresidir. On yıllık zamanaşımı süresinin başlangıcı objektif nitelikte olan zarar verici fiilin gerçekleştiği tarihtir. Bununla birlikte eğer zarar verici fiil süregelen bir nitelik taşıyorsa on yıllık zamanaşımı süresinin de fiilin tamamlandığı tarihten itibaren işlemeye başlaması gerekir. On yıllık zamanaşımı sürenin başlangıcı haksız fiilin gerçekleştiği (veya tamamlandığı) tarih gibi objektif bir ölçüte bağlı olduğundan, bu süre öğreti ve uygulamada "mutlak zamanaşımı süresi" olarak adlandırılmaktadır. On yıl içinde zarar ve sorumlu kişi öğrenilemediği için bir yıllık zamanaşımı süresi işlemeye başlamamış olsa dahi, haksız fiilin gerçekleştiği tarihten itibaren on yıl geçmişse tazminat davası açma hakkı zamanaşımına uğrar . Buna karşılık on yıllık süre içinde zararın ve failin öğrenilmesinden itibaren bir yıllık süre dolmuşsa artık azami nitelikteki on yıllık mutlak zamanaşımı süresinin bir önemi kalmaz, bir yıllık süre dolduğunda zamanaşımı gerçekleşmiş olur (doktrindeki bir esere atıf)

Görüldüğü üzere bir yıllık zamanaşımı süresi ile on yıllık zamanaşımı süresi arasındaki en önemli fark; sürelerin başlama anlarıdır. Bir yıllık zamanaşımı süresi zararın ve failin öğrenildiği tarihten itibaren işlemeye başlarken, on yıllık zamanaşımı süresi zararın ve failin öğrenilip öğrenilmediğine bakılmaksızın haksız fiilin gerçekleştiği tarihten itibaren işlemeye başlamaktadır. Zararın sonradan meydana gelmesi de sürenin işlemeye başladığı anı değiştirmemektedir.

818 sayılı BK'nın 60. maddesi ile öngörülen zamanaşımı sürelerinden bir diğeri ise ceza davası zamanaşımı süresidir . Buna göre, cezayı gerektiren haksız fiiller bakımından, ceza kanunlarında daha uzun bir zamanaşımı süresi öngörülmüşse, tazminat talepleri için de bu zamanaşımının uygulanması gerekmektedir. Ancak haksız fiillere ceza kanunlarındaki zamanaşımının uygulanabilmesi için haksız fiilin cezalandırılabilir olması ve bu fiil için ceza kanunlarında öngörülen zamanaşımının haksız fiillere uygulanan nispi veya mutlak zamanaşımından uzun olması gerekmektedir. Buradaki ceza kanunlarındaki zamanaşımı ifadesinden anlaşılması gereken ise ceza kanunlarındaki dava zamanaşımıdır. Zira 818 sayılı BK'nın 60/2. maddesinin düzenlenme amacı, ceza yargılaması yapılabildiği sürece, aynı fiilden kaynaklanan zararların tazmininin istenebilmesidir. Bir fiilin ceza yargılamasına konu olup olmamasında belirleyici olan süre ise dava zamanaşımı süresidir.

Haksız fiil olarak nitelendirilen davranışlar içerdikleri hukuka aykırılık ve kusur unsurlarına bağlı olarak ceza kanunlarına göre de suç teşkil edebilirler. Dolayısıyla, aynı davranış hem ceza yargılamasının hem de tazminat davasının konusunu oluşturabilir. 818 sayılı BK'nın 60/2. maddesindeki düzenlenme ile fail, hukuka aykırı bir fiilinden dolayı ceza kanunlarına göre cezalandırılabildiği sürece bu fiil nedeniyle uğranılan zararın telafisi de failden istenebilir. Gerçekten de fail için daha ağır sonuçlar doğuran ceza yargılamasına izin verilirken, aynı fiil nedeniyle faile karşı tazminat davası açılamaması yerinde olmayacaktır.

Ceza davası zamanaşımının uygulanabilmesi için tazminat sorumluluğuna neden olan fiilin ceza kanunlarına göre suç oluşturması ve cezayı gerektirmesi yeterli olup ayrıca haksız fiilin faili hakkında ceza davası açılmış olması veya mahkumiyet karan verilmiş olması, hatta soruşturma yapılması gerekli değildir. Bu nedenle tazminat davasına bakan hakim, zamanaşımı defi ile karşılaştığında, davanın esasına girmeden önce, fiilin cezayı gerektirir bir fiil olup olmadığını ceza hukuku ilkelerine göre kendisi değerlendirecek, fiilin suç niteliğinde olduğu kanaatine ulaşırsa ceza zamanaşımını dikkate alacaktır (doktrindeki bir esere atıf)

Hemen belirtilmelidir ki ceza davası zamanaşımı süresinin başlangıcı 818 sayılı BK hükümlerine göre değil, ceza kanunu hükümlerine göre belirlenir. Buna göre ceza davası zamanaşımının uygulandığı durumlarda, zamanaşımı süresi, zararın ve failin öğrenildiği tarihten itibaren değil, suç teşkil eden fiilin işlendiği (veya fiilin tamamlandığı) tarihten itibaren işlemeye başlayacaktır. Ceza kanunu hükümleri, sadece ceza davasının zamanaşımının süresi ve başlangıç noktası bakımından uygulanacak olup, zamanaşımın durması ve kesilmesine ilişkin nedenler ve sonuçları hakkında 818 sayılı BK hükümleri uygulanacaktır (doktrindeki bir esere atıf).

Ceza davası zamanaşımı süresinin amacı gözetildiğinde, daha uzun olmak şartıyla bu sürenin hem bir yıllık nispi zamanaşımı süresi hem de on yıllık mutlak zamanaşımı süresi açısından uygulanması

gerekir. On yıldan fazla ceza davası zamanaşımı süresinin söz konusu olduğu bir durumda, artık nispi ve mutlak zamanaşımı süresi dikkate alınmayacaktır. Bu durumda, ceza davası zamanaşımı süresi hem bir yıllık nispi zamanaşımı süresinin hem de on yıllık mutlak zamanaşımı süresinin yerini alacak, tazminat davası en geç bu sürenin sonuna kadar açılabilecektir. Öte yandan ceza davası zamanaşımı süresi, bir yıllık nispi zamanaşımı süresinden uzun ancak on yıllık mutlak zamanaşımı süresinden kısa ise, bu durumda sadece nispi zamanaşımı süresinin yerine uygulanma imkanına sahip olacaktır (doktrindeki bir esere atıf). Zarar gören, zarar ve faili ne zaman öğrenmiş olursa olsun on yıllık mutlak zamanaşımı süresinin geçmemiş olması şartıyla ceza davası zamanaşımı süresi içinde tazminat davası açabilecektir. Bununla birlikte ceza davası zamanaşımı süresi dolmuş olsa dahi zarar gören on yıllık mutlak zamanaşımı süresi içerisinde, zarar ve faili öğrendiği tarihten itibaren işlemeye başlayan bir yıllık nispi zamanaşımı süresi içinde tazminat davası açabilecektir.

Dairemizden geçen emsal dosyalardan anlaşılacağı üzere, davalı şirket hakkında düzenlenen SPK raporlarında, hisse senetlerinin izinsiz halka arz edildiği, sermaye artırım kararı verilmesine ilişkin genel kurul toplantısından önce halka arz işlemine başlandığı, Yimpaş Grubu şirketleri tarafından yasal kayıtlara aktarılması zorunlu hususların yerine getirilmediği, muhasebe kayıtlarında gerçeğe aykırı kayıtlar bulunduğu, kâr ve zarar kalemlerinin gerçeği yansıtmaktan uzak olduğu, hisse devir sözleşmelerinde bazı kişilerin ortaklık pay defterinde gözükmediği, kanun dışı yollardan para toplandığı belirtilmiş, bu kapsamda içinde davalı şirket yöneticisinin de bulunduğu sanıklar hakkında Yozgat 2. Asliye Ceza Mahkemesi'nin 2006/253 Esas sayılı davasında ihraç edilecek hisse senetlerinin SPK'ya kaydettirilmesi aşaması tamamlanmadan halka arz işlemine başlandığı, pay bedellerinin usulsüz tahsil edildiği belirlenerek mahkumiyet kararı verilmiş, Yargıtay 7. Ceza Dairesi'nin 13/06/2007 tarihli ilamı ile onanmış, Yozgat 2. Asliye Ceza Mahkemesi'nin 2006/121 Esas sayılı dosyasında SPK'dan izin alınmadan hisse senetleriyle ilgili aracılık faaliyetinde bulunulduğu iddiasıyla dava açılmış, sanıklar hakkında verilen mahkumiyet kararları Yargıtay 7. Ceza Dairesi'nin ilamı ile zamanaşımı nedeniyle ortadan kaldırılmış, yine usulüne uygun olarak defterlerin tutulmaması nedeniyle davalı şirket yöneticisi hakkında mahkumiyet kararı verildiği anlaşılmıştır. Yine, davalı şirket yöneticileri hakkında Yozgat 1. Asliye Ceza Mahkemesi'nin 2009/188 Esas 2011/475 Karar sayılı dosyasında davalı şirket yöneticileri hakkında hizmet nedeniyle güveni kötüye kullanma suçundan İsviçre Federal Soruşturma Hakimliği'nce yapılan ihbar üzerine kamu davası açıldığı, mahkememizce yapılan yargılama sonucunda davalı şirket yöneticilerinin İsviçre'de bulunan Yimpaş Group A.G. Şirketine ait paraları davalı şirkete ve Yimpaş grubu şirketlerine aktardıklarından bahisle hizmet nedeniyle güveni kötüye kullanma suçundan netice itibariyle 5 yıl hapis ve 2.500,00 TL adli para cezası verildiği, kararın temyiz edildiği, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı'nın 17/01/2012 tarihli tebliğnamesine göre hükmün onanmasının talep edildiği ancak Yargıtay 15. Ceza Dairesi'nin 28/03/2012 tarih ve 2012/721 Esas 2012/33114 Karar sayılı bozma ilamı ile zamanaşımı nedeniyle kararın bozulduğu ve tüm sanıklar hakkındaki davanın zamanaşımı nedeniyle düşmesine karar verildiği ve kararın bu şekilde kesinleştiği anlaşılmıştır.

Bu itibarla, davalı ...'ın eyleminin haksız fiil niteliğinde olduğu, süresi içerisinde zamanaşımı def'inde bulunulduğu, işbu davada zamanaşımı yönünden davacı lehine bir kazanılmış hak bulunmadığı, cezanın üst sınırına göre ceza zamanaşımı süresinin 765 sayılı Yasa'nın 102/4 ve

104/2. maddeleri uyarınca 5 yıl, uzamış zamanaşımı süresinin ise 7,5 yıl olduğu ve dosyaya ibraz edilen hisse devir senedindeki 20.06.2000 tarihi ile dava tarihi arasında zamanaşımı süresinin dolduğu gözetilerek, mahkemece zamanaşımı sebebiyle davanın reddine karar verilmesi gerekirken yazılı şekilde hüküm tesisi doğru olmamış, hükmün davalı ... yararına bozulması gerekmiştir.
4) Bozma sebep ve şekline göre davalılar (... ve Yimpaş Yozgat İhtiyaç Mad. Paz. ve Tic. A.Ş.) vekilinin sair temyiz itirazlarının bu aşamada incelenmesine yer olmadığına karar verilmiştir.

SONUÇ: Yukarıda (1) numaralı bentte açıklanan nedenlerle davalılar vekilinin davalı Yimpaş Yozgat İhtiyaç Mad. Paz. ve Tic. A.Ş. bakımından zaman aşımına yönelik temyiz itirazının REDDİNE, (2) numaralı bentte açıklanan nedenlerle davalılar vekilinin davalı Yimpaş Yozgat İhtiyaç Mad. Paz. ve Tic. A.Ş. hakkında 7194 sayılı Yasa hükümlerinin uygulanması gerektiğine yönelik temyiz itirazının REDDİNE, (3) numaralı bentte açıklanan nedenlerle davalılar vekilinin davalı ... bakımından zamanaşımına ilişkin temyiz itirazlarının kabulü ile hükmün davalı ... yararına BOZULMASINA, (4) numalı bend uyarınca bozma sebep ve şekline göre davalılar (... ve Yimpaş Yozgat İhtiyaç Mad. Paz. ve Tic. A.Ş.) vekilinin sair temyiz itirazlarının bu aşamada incelenmesine yer olmadığına, ödediği peşin temyiz harcının isteği halinde temyiz eden davalılara iadesine, 22.12.2022 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.